

GABIJOS BALSAS

2019 m. balandis Nr. 5

TURINYS

01 Įžanginis žodis

02 Kovo 11-ajai – miuziklas „Žemė“

03 Knygnešio diena – faktai

04-05 „Sostinės išminčius“

06 Apsikabinimų diena

07 Danijos mokiniai mūsų gimnazijoje

08 Velykų papročiai

09 Tarptautinė prancūzų kalbos diena

10 Mūsų buvusieji

11 Tradicinis kino vakaras gimnazijoje

Mūsų Skaitytojau!

Kovas, balandis – graži gamtos atbudimo šventė. Pagaliau nebesninga, sužaliuoja žolė, išsiskleidžia pavasariniai žiedai. Netrukus švėsimė ir tradicinę kalendorinę pavasario šventę – Velykas. Kartu su pavasariu pražysta ir viltys įvairiose žmogaus gyvenimo srityse. Skaičiuojame jau 29 metus, kai kovo 11-ąją pirmąkart po daugelio sovietinės okupacijos metų išsiskleidė Lietuvos gyvenime ir politinės laisvės viltis. Gabijos gimnazijos mokiniai – tarp jų dalis ir buvusių mūsų mokinių – taip pat minėjo šią šventę, pristatydami mokyklos bendruomenei miuziklą „Žemė“. Paminėdami dar vieną valstybei prasmingą šventę – Knygnešio dieną – pristatysime įdomesnius su knygnešystės reiškiniu susijusius faktus. Šie žmonės vienas ryškiausių pilietinio įsipareigojimo pavyzdžių mūsų istorijoje.

Kovo mėnuo pilnas ir daugiau reikšmingų įvykių pačios gimnazijos gyvenime. Gabijos gimnazijai dalyvaujant projekte su Danijos Herning gimnazija, mūsų 11-okams teko galimybė susipažinti su atvykusiais Danijos mokiniais, kurie buvo maloniai ir šiltai priimti bei supažindinti su mokyklos gyvenimu. Taip pat savo gimnazijoje turėjome progą pasveikinti miesto 7–8 klasių mokinius, dalyvavusius čia vykusiame konkurse „Sostinės išminčius“. Svarbią patirtį kaupia Gabijos gimnazijos jaunieji žurnalistai, vykę į LRT studiją ir ten susipažinę su profesionalių žurnalistų darbu. Be viso to, minėjome ir Apsikabinimų dieną, apie jos reikšmę kalbinome savo mokinius ir mokytojus.

Jums, mieli skaitytojau, linkime šilto ir kupino gerų emocijų pavasario, kad jis atneštų kuo daugiau džiaugsmo į kiekvieno širdį.

Smiltė Jakučionytė, Gabrielė Kuzmickytė, III D

Kovo 11-ajai – apie pokario lietuvių moteris

Kovo pabaigoje tris vakarus gimnazijos bendruomenė galėjo džiaugtis miuziklo „Žemė“ premjera, gimusia po bendro Vilniaus jaunimo teatro „Alfonso prie teatro“, lietuvių kalbos, istorijos, menų ir technologijų mokytojų bei jų mokinių darbo. Miuziklas subūrė ir dabartinius, ir buvusius gimnazijos mokinius, kurie čia skubėdavo repetuoti po visų dienos darbų. Kūrinys skirtas pokario partizanų motinoms, seserims, mylimosioms, dukroms. Statant kūrinį remtasi autentiška medžiaga, dokumentais, bet nesiekta išlaikyti dokumentinio tikslumo.

Po spektaklio pakalbinome keletą žiūrovų.

Mokytoja Virginija Mitrulevičienė:

Daug ką apie miuziklo daromą įspūdį pasako, kai sutinki buvusią mokinę ir išgirsti, kad ji jau antrą dieną ateina žiūrėti spektaklio. Suvirpina emocijas jau pirmoji spektaklio daina. Toks tikroviškas vaizdas, kad sėdi ir neturi net kada galvos šonan pasukti, taip įtraukia tai, kas vyksta scenoje. Mano buvęs mokinys taip pat vaidina – taip įsijaučia į kuriamą įvaizdą, kad net suvirpina širdį. Tikras fenomenas, kad mūsų Eglė (teatro mokytoja Eglė – red. pastaba) taip sugeba pritraukti ir buvusius mokinius. Norėtusi, kad spektaklis būtų rodomas ir platesnei visuomenei, tikrai verta.

Emilija, 7 d klasės mokinė: *Labai patiko miuziklas. Tai, regis, pirmas miuziklas, kurį aš mačiau, ir todėl nežinojau, ko tikėtis, bet labai džiaugiuosi, kad galėjau jį pamatyti. Jei galėčiau, tai mielai pasižiūrėčiau jį dar kartą. Labiausiai sužavėjo dainavimas, kaip tos dainos derėjo prie pačios istorijos, taip*

pat padarė įspūdį, kaip buvo pavaizduotas partizaninis karas. Įdomios pačios temos: sovietai, išdavystė, meilė Lietuvai, ir neįtikėtina gražūs žodžiai.

Daiva Matulionienė, mokinės mama:

Labai labai patiko! Pati tema išties labai graudi. Kadangi pati esu ir mama, ir dukra, tai galiu suprasti, koks skausmas degino personažų artimųjų moterų širdis. Gal todėl labai įstrigo scena, kuomet moterys šoko ratu, baltus drobės gabalus sūpuodamos lyg kūdikius, po to į juos liedamos gaudžias ašaras, galop užklo-damos drobulėmis netektų artimųjų kūnus... Sužavėjo simbolių gausi choreografija ir drabužiai, gyvai atliekama muzika ir nuostabūs atlikėjų balsai. O maloniai nustebino tai, kad net nesitikėjau kuklioje mokyklos aktų salėje išsvysti tokį įspūdingą reginį.

*Parengė Agnė Matulionytė, 7 d
Nuotraukos Emilijos Turbaitės*

Šis tas apie knygnešius

Kasmet kovo 16 d. minime Knygnešio dieną. 2004 metais UNESCO knygnešystę įvertino kaip unikalią ir pasaulyje neturinčią atitikmenų veiklą. Remdamiesi istoriko Gedimino Kulikausko knyga „Lietuvio kodas“ pateikiame keletą įdomių ir, tikimės, nelabai girdėtų faktų apie knygnešių veiklą ir jų istorinį laikmetį.

Pasirodo, lietuviškos spaudos draudimas net pagal pačios Rusijos imperijos įstatymus taip ir nebuvo iki galo įteisintas. Pirmasis tokia teisine spraga pasinaudojo jaunas inžinierius Antanas Macijauskas, Sankt Peterburge 1900 m. 2 tūkst. egz. tiražu išleisdamas lietuviškai sužymėtą žemėlapij. Žandarams konfiskavus nespėtus parduoti žemėlapius, inžinierius kreipėsi į teismą, kuriame, visų nuostabai, bylą laimėjo. Po kelių tokių įvykių teismuose Rusijos Senatas 1904 m. buvo priverstas paskelbti sprendimą – kad lietuvių spauda teisiškai niekad nebuvo uždrausta, tad galima naudoti.

Dažniausiai sučiuptiems knygnešiams buvo skiriama bauda ar „parų atsėdėjimas“ areštinėse. Kone kas trečią sulaikytąjį išteisindavo. Į Sibirą ar kitas Rusijos gubernijas ištremtas 141 knygnešys.

Kaip į „nenormalius“, į knygnešius žiūrėjo ne tik rusai, bet ir daugelis jų šešėlinio amato „brolių“, kontrabandininkų. Juk tokie nešėjai iš knygų mažai pelnydavo, o bausmės grėisė kur kas didesnės nei už „normalią“ kontrabandą, keliaujančią per sieną.

Anot prisiminimų, knygnešiai labiau galėdavo pasitikėti žydais negu savais – lietuviais.

Sugautus knygų kontrabandininkus rusų pasieniečiai žiauriai sumušdavo, kankindavo taip, kad dažnas likdavo luošas ar tesugebėdavo iki namų pareiti ir ten mirdavo. Dėl tokio rusų žiaurumo knygnešiai stengdavosi geriau gyvi į nelaisvę nepapulti.

Knygnešiai dažnai su knygomis nešdavo ir kitus uždraustus daiktus, pvz, revolverių, gelumbės ir šventųjų ar šiaip paveikslų.

Papuliariausi kontrabandiniai leidiniai – maldaknygės.

Dažnai patyrę knygnešiai vaikščiodavo poromis, kelią per sieną skindamiesi kyšiais ir revolveriais.

Knygų nešuliai dažnai sverdavo 48-80 kg. Tokie nešuliai vadinti pakais. Ne vienas, laiku nesugebėjęs ar pagailėjęs atsikratyti nešulio, bėgdamas nuo žandarų, su tokiu paku paskėsdavo, žūdavo nuo kulkos ar mirdavo neatlaikius širdžiai.

„Sostinės išminčius 2019“

Kovo mėnesį jau tradiciškai mūsų gimnazijoje vyksta konkursas sostinės 7-8 klasių mokiniams. Konkursas skirtas ugdyti mokinių saviraišką, erudiciją, kitus gebėjimus. Pakalbinome vieną šio renginio organizatorių mokytoją Aliną Armonienę.

Kaip ir kam kilo mintis organizuoti tokį renginį? Kelinti metai jis vyksta?

Mintis organizuoti tokio pobūdžio renginį kilo apsilankius viename gabių mokinių konkurse, kurį organizavo viena iš Vilniaus miesto mokyklų jau 2015 m. Labai nustebino renginio koncepcija, nes vykome su mokine tikėdamosi kitokio pobūdžio konkurso. Tuomet ir kilo mintis organizuoti savo mokykloje tokį konkursą, kuris būtų skirtas gabių mokinių akademinės srities gebėjimams ugdyti. Džiaugiamės, kad mūsų sugalvota konkurso idėja prigijo ir kad jį surengėme jau ketvirtą kartą.

Kas yra šio renginio organizatoriai?

Renginio organizatoriai yra Vilniaus Gabijos gimnazijos Gabių mokinių ugdymo darbo grupė.

Ar galėtumėte trumpai papasakoti apie šio renginio struktūrą?

Miesto konkursas „Sostinės išminčius“ vadovaujasi direktoriaus patvirtintais konkurso nuostatais. Konkursas „Sostinės išminčius“ yra viena iš mokinių saviraiškos, akademinio ugdymo, mokinių gebėjimo išreikšti savo nuomonę ir būti išklaustytam formų. Šio konkurso tikslas išrinkti ir apdovanoti gabiausią Vilniaus miesto 7–8 klasių mokinį, suteikiant jam Sostinės išminčiaus vardą, bei skatinti mokinių saviraišką, erudiciją, loginį ir kritinį mąstymą, ugdyti sąmoningumą bei humaniškumą. Konkurso metu kiekvienam mokiniui reikia atsakyti į 100 klausimų. Mokiniam būna pateikiami klausimai iš tokių sričių: „Vaizduojamasis menas“, „Geografija“, „Istorija“, „Literatūra“, „Muzika“, „Tikslieji mokslai“, „Gamtos mokslai“, „Sportas“. Konkursas nėra tik teorinis žinių patikrinimas, klausimai apima ir bendrą dalyvių išsilavinimą, tikrina jų pilietinį smalsumą, domėjimąsi šiandienos Lietuvos ir pasaulio aktualijomis, netgi populiariąja kultūra. Konkurse svarbūs ir greito mąstymo, atminties, logikos elementai. Užduotims atlikti skiriama 1,5 val. Skiriami trys užduočių etapai. I etapas: klausimai teiginių tipo, į juos galima atsakyti tik „taip“ arba „ne“. Mokiniai renkasi atsakymus. Iš viso pateikiama 50 klausimų. II etapas: klausimai su trimis atsakymų variantais. Mokiniai gali rinktis vieną iš trijų pateiktų atsakymų. Iš viso yra 30 klausimų. III etapas: pateikiami garso, vaizdo, loginiai, šiuolaikinių aktualijų klausimai ir kūrybinės užduotys.

Kiek vaikų dalyvavo šiame? Dalyvių skaičius didėja / mažėja / nekinta lyginant su praėjusiais konkursais?

Šiame dalyvavo 21 mokinys. Skaičius labai kintantis. Pirmajame konkurse dalyvavo 11 mokinių, antrajame – 9, trečiajame – 23.

Gal žinote, ar mieste yra daugiau panašių renginių mokiniams?

Žinau tik, kad veikia Gabių mokinių akademija, bet kad mokyklose vyktų tokio pobūdžio konkursai, neteko girdėti.

Kaip manote, ar nebūtų tikslinga organizuoti tokį konkursą ir vyresnių klasių mokiniams?

Manau, būtų įdomu pabandyti organizuoti vyresnių klasių mokiniams. Tik gal tada kvies-tume pačius mokinius įsitraukti į konkurso užduočių sudarymą.

Kas dažniau laimi – septintokai ar aštuntokai?

Laimi aštuntokai, turbūt tokiu būdu palikdami galimybę septintų klasių mokiniams atvykti kitąmet.

Džiaugiamės, kad išmintingiausiu Vilniaus 7–8 klasių mokiniu buvo pripažintas mūsų mokyklos 7 d klasės mokinys Lukas. Pristatome trumpą pokalbį su juo.

Kaip kilo mintis dalyvauti konkurse?

Lukas: *Mokytoja man pasiūlė čia dalyvauti.*

Ar pirmą kartą dalyvauji tokiame konkurse?

Lukas: *Šis konkursas yra tik septintų – aštuntų klasių mokiniams, taigi taip.*

Kuris etapas tau atrodė sunkiausias?

Lukas: *Pats paskutinis – trečias, nes jame nebuvo atsakymo variantų, o reikėjo pačiam sugalvoti atsakymą.*

Ar specialiai ruošėsi šiam konkursui?

Lukas: *Ne, nes nežinojau, apie ką bus klausimai, taigi negalėjau tam pasiruošti.*

Ar atliekant užduotis buvo kokių nors netikėtumų?

Lukas: *Ne, nes tikėjau, kad klausimai bus sunkūs bei labai įvairūs, ir aš buvau tam pasiruošęs.*

Ar tikėjaisi laimėti?

Lukas: *Ne, nes atrankos klausimai buvo tikrai nelengvi, tad aš tikėjau, kad konkurse jie bus dar sunkesni.*

Kaip manai, kas padėjo tau susiformuoti pagrindinius išsilavinimo pagrindus?

Lukas: *Tėvai, nes jie mane kiekvieną dieną vis ko nors naujo išmoko.*

Jeigu vyktų tokie ar panašūs konkursai ir vyresnių klasių mokiniams, ar dalyvautum?

Lukas: *Taip, nes visada galima ir netgi reikia išbandyti save.*

Kaip manai, kam reikalingi tokie renginiai?

Lukas: *Tokie renginiai reikalingi tam, kad galėtum išbandyti savo jėgas bei pakonkuruoti su kitais.*

Parengė Ūla Jocytė, 7 b

Apsikabinimų diena

Kovo 22 d. minima Apsikabinimų diena. Apie šios dienos ir apskritai apsikabinimo reikšmę kalbėjomės su keliais mūsų mokiniams ir mokytojais.

1. Kaip manote, ar Apsikabinimų diena yra svarbi?

Milda, 7 a: *Taip.*

Vesta, 7 d: *Taip, nes tai suartina žmones.*

Martynas, 6 c: *Taip, ji turi prasmę.*

Mokytoja Roma: *Labai, žmonės turi pademonstruoti geranoriškumą ir palaikymą vieni kitiems.*

Teatro mokytoja Eglė: *Taip, dėl sukuriamo artumo.*

2. Ką Jūs norėtumėte apkabinti šią dieną?

Milda: *Savo draugus ir savo šeimą.*

Vesta: *Visus artimuosius ir savo draugus.*

Martynas: *Šeimos narius, draugus.*

Mokytoja Roma: *Tuos, kuriems trūsta apsikabinimo.*

Mokytoja Eglė: *Simoną Šenderovą ir visus, kuriuos myliu.*

3. Ar kasdienybėje dažnai ką nors apsikabinate?

Milda: *Dažnai, minimaliai 4 kartus per dieną.*

Vesta: *Daug kiekvieną dieną.*

Martynas: *Kartą per savaitę.*

Mokytoja Roma: *Dažnai.*

Mokytoja Eglė: *Labai dažnai, kiekvieną dieną, o namuose nepaleidžiu sūnaus iš rankų.*

4. Kokius žmones dažniausiai apsikabinate?

Milda: *Savo draugus ir mamą.*

Vesta: *Artimiausius.*

Martynas: *Šeimos narius, draugus.*

Mokytoja Roma: *Bičiulius, „kovos“ draugus, artimuosius.*

Mokytoja Eglė: *Savo sūnų, vyrą, auklėtinius.*

5. Ką Jums reiškia apsikabinimas?

Milda: *Tai savo meilės ir rūpesčio išreiškimas kitam žmogui.*

Vesta: *Apsikabindama žmogų išreiškiu, kad jis man patinka ir yra artimas.*

Martynas: *Tai pasisveikinimas.*

Mokytoja Roma: *Tai palaikymas, tolerancija, bendrumas.*

Mokytoja Eglė: *Artumą, šilumą.*

6. Kam Jūs norite skirti savo apsikabinimus?

Milda: *Draugams ir šeimai.*

Vesta: *Visiems man patinkantiems žmonėms.*

Martynas: *Šeimos nariams.*

Mokytoja Roma: *Žmonėms, kuriems labiausiai to reikia.*

Mokytoja Eglė: *Žmonėms, kuriuos myliu.*

Pažintis su svečiais iš Danijos

Jau antrus metus iš eilės į mūsų mokyklą atvyksta mokiniai iš Danijos Herning gimnazijos. Šiomet danus pasitiko ir su jais bendravo vienuoliktos klasės mokiniai. Svečiai buvo nuoširdžiai priimti ir supažindinti su viena geriausių švietimo įstaigų Vilniuje. Artimiau su svečiais susipažinome trečiadienį, kai per anglų kalbos pamoką praleidome su jais net 45 minutes kalbėdami įvairiausiomis temomis.

Kadangi balandžio mėnesio laikraštis jau ne už kalnų, nusprendėme, jog tai bus įdomi tema mūsų skaitytojams, todėl paėmėme interviu iš dviejų pašnekovių Bolette ir Tanjos.

Ar pirmą kartą lankotės Lietuvoje?

Taip, tai mūsų pirmas kartas čia.

Koks pirmas įspūdis?

Tai labai gražus miestas, ypač Vilniaus senamiestis.

Gal žinote kokių nors istorijų / faktų apie Lietuvą?

Žinome, kad Lietuva garsėja kaip krepšinio šalis, todėl nusprendėme nuvykti į „Žalgirio“ areną, kurioje vyks kova tarp Kauno „Žalgirio“ ir Miuncheno „Bayerno“.

Ko tikėtės, kokie Jūsų planai Lietuvoje?

Tikimės čia puikiai praleisti laiką, patirti pačias geriausias emocijas, taip pat susipažinti su jūsų kultūra, žmonėmis. Norėtume susirasi draugų, kad kitąmet jie galėtų atvykti į Daniją.

Ir paskutinis klausimas: kokius didžiausius skirtumus jau spėjote išvelgti tarp Lietuvos ir Danijos mokyklų?

Tikriausiai pats didžiausias skirtumas, kad Danijoje kiekvienoje klasėje turime kiekvienam mokiniui po nešiojamąjį kompiuterį. Kitas skirtumas, jog pas mus mokomasi gimnazijoje keturiolika metų, o kai mokiniui sueina aštuoniolika metų, kiekvienas gauname šimtą eurų per mėnesį, jei dar tebesimokome mokykloje.

Norėtumėme labai padėkoti Bolette ir Tanjai už duotą interviu, taip pat už galimybę susipažinti artimiau. Tikimės, kad dar ne vienerius metus sulauksime šių mielų svečių.

Parengė Smiltė Jakučionytė, Gabrielė Kuzmickytė, III D

Velykos

Velykos – krikščionių šventė, simbolizuojanti Kristaus prisikėlimą iš numirusiųjų po nukryžavimo, kaip tai aprašyta Naujajame Testamente. Tai įvykę trečią dieną po Kristaus mirties. Velykų data yra kintanti ir priderinta prie žydų šventės, kurios data nustatoma pagal mėnulio kalendorių. Velykos švenčiamos pirmąjį sekmadienį po pirmos pilnaties po pavasario lygiadienio; data įvairiais metais gali kisti nuo kovo 22 iki balandžio 25 dienos. Šiais metais Velykos bus balandžio 21 dieną.

Velykų pavadinimas kilęs iš žodžio „vėlės“. Seniau buvo tradicija tą dieną lankyti mirusiųjų kapus, nunešti jiems maisto – kiaušinių. Mūsų protėviai tikėjo, kad, atėjus pavasariui, vėlės atsikelia iš žemės. Pirmasis perkūnas jas priversdavo sugrįžti į kapus. Šiuo metu laikomasi įvairių bažnytinių apeigų. Jų dalis – pasninkas (nuo Didžiojo trečiadienio iki Velykų). Žinomos Didžiojo trečiadienio silkių išvaymo apeigos. Jos primena, kad seniau per šį pasninką net silkes būdavo draudžiama valgyti.

Dalis Velykų papročių – anksti ryte keliauti į bažnyčią, eiti aplink bažnyčią paminint Kristaus nueitą kančių kelią ir pan. – tai krikščionybės suformuoti papročiai. Likę papročiai – pavyzdžiui, marginti kiaušiniai – kilę iš pagonių pavasario gamtos atgimimo šventės. Kiaušinis nuo pagonybės laikų simbolizuoja gyvybės atsiradimą, vaisingumą, kosmosą. Žmonės tikėdavo, kad pradaužus kiaušinį iš jo išlenda gemalu pasivertusios gyvatės gyvybė. Kiaušiniams mūsų protėviai priskirdavo nemažai gydomųjų galių. Tikėta, kad jie gydo žaizdas, o žaliais kiaušiniams gydytas moterų nevaisingumas.

Sulaukus sekmadienio ryto, apie bažnyčią eina Prisikėlimo procesija. Priešinga kryptimi seniau dažnai Žemaitijoje eidavo triukšmingi persirengėliai („žydai“). Parėjusieji iš bažnyčios namo pasveikina su šventėmis namiškius ir kartu su visa šeima sėda už šventinio stalo. Pirmąją Velykų dieną į svečius, jei nėra pakviesti, niekas nevaikšto. Didžiosios linksmybės, pramogos prasideda antrąją Velykų dieną. Trečioji Velykų diena – (Ledų diena). Ji pas mus jau primiršta.

Velykų pramogos ir apeigos

- Miegančiųjų žadinimas, velykavimas: iki Velykų kiekvienas stengiasi, kad išsprogtų jo iš pamiškės parsineštos beržo šakelės. Velykautojai stengiasi prabusti anksti ryte ir, pasiėmę išsprogusias beržo šakeles, nuplakti (pažadinti) kitus. Tie, kuriuos užtinka bemiegančius ir nuplaka, turi duoti velykautojui bent po kiaušinį.
- Kiaušinių ridinėjimas: ridinėjama visoje Lietuvoje ir ne bet kaip, o per specialiai padarytą lovelį. Visi stengiasi toliausiai nuridenti savo kiaušinį, nes tik taip įmanoma tapti nugalėtoju ir tikėtis, kad tie metai tau bus tikrai laimingi, kad viskas puikiai seksis.
- Kiaušinių mušimas: žaidime dalyvauja tiek vaikai, tiek jauni, tiek ir seni. Žaidimo esmė – išsiaiškinti tą, kuris moka išsirinkti stipriausią kiaušinį (medinis ar dirbtinai sutvirtintas, sustiprintas kiaušinis netinka).

Comment vas-tu?

Kovo 20 dieną nuo 1970 metų minime Tarptautinę prancūzų kalbos dieną. Tai viena iš šešių oficialių JTO kalbų, labai mylima visame pasaulyje. Šios kalbos populiarumo paslaptį paprašėme paaiškinti mūsų mokyklos prancūzų kalbos mokytojos Anos Baranovskajos.

1. Kodėl prancūzų kalba tokia populiari pasaulyje?

Manau, dėl to, kad prancūzų kalba kalbama visame pasaulyje. Daugiau nei 220 milijonų kalba prancūziškai 5 žemynuose. Gyventojai šalių, kuriose kalbama prancūziškai, vadinami frankofonais. Tai yra oficiali Prancūzijos, Belgijos, Šveicarijos, Liuksemburgo, Monako, Kanados bei dar daugelio šalių kalba. Tai taip pat daugelio tarptautinių organizacijų (Europos Sąjungos, Jungtinių Tautų, Interpolo, UNESCO, NATO, Tarptautinio olimpinio komiteto, Tarptautinio raudonojo kryžiaus, Pasaulio prekybos organizacijos ir kt.) kalba. Prancūzų kalba yra dėstoma viso pasaulio universitetuose kaip užsienio, kultūros, diplomatijos kalba. Ji ypatingai paklausi žurnalistikos, juridiniuose, politikos mokslų, menotyros fakultetuose. Prancūzų kalba yra vartojama tokiose srityse kaip kultūra, mada, prabangos prekių kūrimas, techniniai laimėjimai, taip pat komercija, žemės ūkis ir maisto pramonė.

2. Kodėl sakoma, kad prancūzų kalba yra viena gražiausių kalbų pasaulyje?

Manau, dėl ypatingai gražaus ir išskirtinio tarimo bei skambesio... Mylimieji vienas kitam galėtų skaityti „Samsung“ siurblio naudojimo instrukciją prancūziškai ir tai vis tiek skambėtų kaip prisipažinimas meilėje.

3. Kas sunkiausia norint išmokti šią kalbą?

Bet kokios kalbos mokymasis reikalauja motyvacijos ir pastangų. Tikrai nematau, kad sunku išmokti prancūzų kalbą, jeigu mokomasi nuosekliai ir sistemingai. Mokiniai sako, kad sunkus tarimas, tačiau prancūzų kalbos tarimas remiasi aiškiomis taisyklėmis ir jeigu mokinsys jas išmoksta, dėl tarimo sunkumų nekyla. Manau, svarbiausia, kad, kalbant užsienio kalba, tarimas ir kalba būtų aiš-

ki ir visi galėtų suprasti, ką norime pasakyti. O visos kitos kalbos subtilybės priklauso tik nuo motyvacijos ir įdėto darbo.

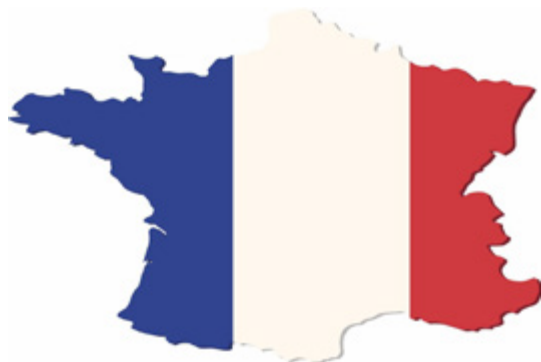
4. Kodėl Jūs pasirinkote mokytis ir kitus mokytis būtent prancūzų kalbos?

Man visada patiko ir sekėsi mokytis kalbas. Mokykloje, kurioje mokiausi, buvo populiari prancūzų kalba, todėl neatsitiktinai pasirinkau studijuoti prancūzų kalbą, kuri mane patraukė savo melodingumu, subtilumu. Po pedagoginės praktikos supratau, kad darbas mokykloje man labai patinka. Džiaugiuosi, kad ir mūsų mokykloje prancūzų kalba populiarėja ir vis daugiau mokinių renkasi ją mokytis kaip antrą užsienio kalbą.

5. Kaip manote, ar šiuolaikiniame pasaulyje galima susikalbėti mokant vien šią kalbą?

Prancūzų kalba yra perspektyvi, tačiau didesnė sėkmė lydės tuos, kurie gerai mokės prancūzų ir anglų kalbą, nes šių kalbų derinys yra itin reikalingas dirbant ES įstaigose. Apskritai, manau, šiuolaikiniame pasaulyje, kuris yra labai įvairialypis ir daugiakalbis, neužtenka mokėti tik vieną užsienio kalbą, nes bet kokios užsienio kalbos mokėjimas atveria plačiai duris į pasaulį.

Parengė Liepa Samulionytė, 7 b

Mūsų buvusieji

Tradiciškai pavasarį, vėl artėjant egzaminams, kalbiname buvusius mūsų abiturientus prašydami pasidalinti savo patirtimis ir jau išmoktomis gyvenimo pamokomis. Kalbiname Gabetą Tarutytę.

Dvylikta klasė nelengvas laikotarpis kiekvienam abiturientui. Gal pameni, kaip Tu suvaldei stresą artėjant egzaminams?

Iš tiesų, niekad neturėjau paniškos egzaminų baimės, tačiau mokėjau objektyviai įvertinti savo stipriąsias ir silpnąsias vietas ir manau, kad tai ypač svarbu renkantis egzaminus. Juk, jei dalyką išmanai gerai, nėra ko jaudintis, nes per egzaminą pasirodysi taip pat gerai, kaip ir pamokose.

Ar sunku buvo planuoti savo laiką 11–12 klasėje? Ar viską suspėdavai?

Savo laiką išmokau planuoti dar vaikystėje ir šis įgūdis tikrai labai pasitarnavo tiek mokykloje, tiek dabar universitete. Tiesa, 11-oje klasėje turėjau daugiau popamokinių veiklų, o paskutiniaisiais metais nusprendžiau dalies jų atsisakyti, tačiau nemanau, kad tai būtina. Žinoma, svarbu „neperdegti“, todėl šiek tiek daugiau susitelkimo į mokslus ir mažiau pašalinių veiklų bent paskutiniaisiais gimnazijos metais tikrai nesutrukdytų. Vieninteliai dalykai, ko kartais nesuspėdavau – pavalgyti ir pamiegoti. Kiek žinau, tai dažna abiturientų problema ir tiesiausias kelias į organizmo išsekimą, tad patarčiau nepamiršti miego svarbos, skirti daugiau dėmesio subalansuoti mitybai, nuolat turėti sveikų užkandžių (jiems paruošti laiko galima skirti savaitgalį, o rezultatu mėgautis visą savaitę) ar bent įsimesti į kuprinę obuolį.

Ar labai stipriai pasikeitė Tavo gyvenimo rutina baigus mokyklą?

Taip, gyvenimas pasikeitė labiau, nei tikėjaisi. Universitetas duoda daugiau laisvės studentui pačiam planuoti savo laiką ir pritaikyti sau tinkančius mokymosi metodus – vieni daugiau laiko praleidžia skaityklose, kur galima susikaupti ir produktyviai padirbėti, kiti mieliau lieka namuose ir mokosi kitaip. Kai atsirado daugiau laiko, kartu atsirado ir noras neatidė-

lioti darbų, o juos pasidaryti kuo anksčiau ir užsiimti mėgstama veikla. Taip pat atsirado noras sveikiau maitintis ir labiau rūpintis pačiais savimi.

Kaip pasirinkai, ką veikti po mokyklos? Ar buvo dėl to stiprių abejonių?

Kur stoti, nusprendžiau dar 9-oje klasėje ir kryptingai ėjau šio tikslo link – aiškiai žinojau, kokius egzaminus laikysiu ir kiek norėčiau iš jų gauti (žinoma, čia savo galimybes taip pat reikia stengtis vertinti objektyviai). Manau, kad ankstyvas tikslo suformulavimas padėjo sukonzentruoti dėmesį į svarbiausius dalykus. Gal tai nėra pavyzdinis patarimas, tačiau siūlyčiau nesijaudinti gavus prastesnį pažymį iš dalyko, kurio egzamino net nesiruošiate laikyti – geriau daugiau laiko skirti kitų dalykų spragoms, kurios jums gali kainuoti brangius egzamino balus. Žinoma, dvyliktoje klasėje kilo daug abejonių – svarsčiau visai nestoti į universitetą ir per laisvus metus padirbti ar pakeliauti (tai nėra bloga idėja, tik laisvus metus reikėtų labai protingai susiplanuoti, kad jie nebūtų iššvaistyti veltui) Tačiau tai daugiau priklausė nuo tuo metu užklupusių emocinių sunkumų ir menkos savivertės – iš tiesų studijuoti tikrai norėjau, tik tuo metu buvo sunku patikėti, kad iš tiesų tai galiu, nors aplinkiniams ir mokytojams net nekilo dvejonų. Jei darosi tikrai sunku ir užklumpa abejonės, svarbu pasikalbėti – nesvarbu, ar su mokytoju, ar su draugais, ar su mokyklos ar privačiu psichologu. Pasiekus tikslą, tokios nevisavertiškumo persmelktos mintys net darosi juokingos.

Ką keistum, darytum kitaip dabar, jau turėdama patirties, jei tektų grįžti į gimnaziją?

Pasistengčiau nepamiršti savęs ir daugiau dėmesio skirti esminiams žmogaus poreikiams: miegui ir maistui. Tik pagaliau įsiklausiusi į kūno siunčiamus signalus suvokiau, kad juos visiškai ignoravau nuo pat 7-os klasės ir pajutau, kad mokytis turint energijos ir negurgiant pilvui – kur kas maloniau ir lengviau.

Apie ką besimokant mokykloje liko geriausi prisiminimai?

Turbūt maloniausias prisiminimas – 6-7 valandos per dieną, praleidžiamos su draugais. Ne paslaptis, kad, įstojus į skirtingas studijų programas, į skirtingus universitetus skirtinguose miestuose ar net šalyse, dviem žmonėms susitikti puodelio arbatos tampa tikru iššūkiu. Bet jei abipusiu noru ir bendromis jėgomis toks susitikimas įvyksta – tai neabejotinai yra tikras, laiko ir dėmesio vertas draugas.

Gal jau turi savo ateities viziją, svajonę?

Per pastaruosius metus išmokau vertinti nežinomybę – taip, kartais ji baugina, tačiau tik jos dėka gyvenimas įdomus! Dabar stengiuosi nekurti jokių konkrečių planų ilgesniam nei pusmečio laikotarpiui. Norisi tikėti, kad dabar turiu labai daug galimybių, ir gera nežinoti, ką gyvenimas pasiūlys rytoj, po savaitės ar po pusmečio.

Kino vakarai gimnazijoje

Jeigu dar nesate girdėję, mūsų gimnazijoje jau keleri metai pavasarį rengiamas kino vakaras, kur prie kino ekrano laiką praleisti susirenka vyresniųjų klasių mokiniai. Šįkart renginys vyko kovo 29 dieną. Pakalbinome vieną iš jo organizatorių III C klasės mokinę Mildą.

Kas yra tas kino vakaras?

Prieš porą metų sugalvojome juos rengti mūsų mokykloje, kad suburtume žmones ir gerai praleistume laiką. Dažniausiai filmus renkamės pagal populiarumą ir aktualumą (išrenkame vieną vaidybinį filmą, kitą – animacinį filmuką). Taip pat stengiamės sukurti jaukią, žmogaus nevaržančią aplinką, pardavinėjame arba daliname spragėsius ir leidžiame ko nors atsigerti ar užkąsti.

Kokių klasių mokiniams šis vakaras skirtas?

8-12 klasių.

Kas dar prisideda organizuojant renginį?

MT kultūrinė-prevenicinė grupė (bet dažniausiai prisideda visa Mokinių taryba).

Kokie būna mokinių atsiliepimai ar nuotaikos po šio renginio?

Visiems labai patinka, dėl to ir nusprendėme tokius vakarus rengti kiekvienais metais.

Parengė Vaiva Monika Vaitkevičiūtė, 7 b

Jaunieji gimnazijos žurnalistai LRT studijoje

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „GABIJOS BALSAS“

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė | Korespondentai: Smiltė Jakučionytė, Gabrielė Kuzmickytė, Adas Kaminskas, Liepa Samulionytė, Marija Rukaitė, Loreta Boženka, Otilija Smelevičiūtė, Agnė Matulionytė, Emilija Lukošiušaitė, Ūla Jocytė, Vaitkevičiūtė | Fotografai: Jolita Baranauskienė, Jaunius Tamulevičius, Emilija Turbaitė | Maketo autorius Lukas Juščius

---

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com
